

Man kan godt spørge sig selv om, hvordan det vil gå, hvis der pludselig kommer svag økonomi i mange lande. Og er sandheden i virkeligheden ikke, at hvis euroen skal være stærk og være en stærk mønt, så kræver det faktisk også, at EU bliver en stærk stat. Det kunne man så gå ud og sige, hvis det er det, man vil. Men det er jo ikke det, man siger.

Jeg synes da også derfor, når vi har den debat her, at det er foruroligende, at regeringen så bastant afviser forskellige forslag til analyser af ØMU'en og dens konsekvenser både for Europa og Danmark. Man kunne også spørge, hvis man skulle spørge lidt polemisk: Er man bange for, at de glansbilleder, som man er ved at holde frem, vil krakelere, hvis man faktisk fik nogle analyser? Så vi tror, at det kunne være spændende, hvis man fik nogle analyser, der på en bred basis kunne analysere ØMU'en og dens konsekvenser, så vi havde et bedre grundlag. For en del af det her er også økonomisk teknik.

Så til militæret. Det skal så sælges under dække af, at det nu er krisestyring. Det hedder det så også i de første par omgange. Hertil synes jeg, at der for det første er at sige: Er det den bedste måde at lave sikkerhedspolitik på? Er det ikke i virkeligheden en god social og økonomisk politik, der vil sikre både Europa og Europas nabolande bedst. For det andet kan man spørge om: Er det nødvendigt at lave en permanent militær opbygning, hvis det blot er for at sikre militære fredsaftaler? Det har vi jo vist kunne skabes på anden måde.

Tilbage står – det var så det, jeg var inde på i mine korte bemærkninger til hr. Jacob Buksti – nogle påstande om, at det i Europa og dets nabolande er nødvendigt at have noget, man kunne kalde en aggressiv militær krisestyring. Det var ikke et tilfældigt begreb.

Det knytter jeg faktisk meget til det, der skete i Kosovo. Det er for os en aggressiv militær krisestyring. Og skal det så i givet fald være uden FN-mandat? Det var det jo.

For os ser det, der er i gang på det militære område, mest ud til at være et figenblad eller en G-streng, som det jo hedder nu om dage, til starten på en opbygning af et europæisk forsvar og også en europæisk oprustning, og det mener vi i SF ikke er svar på Europas sikkerhedsproblemer.

Der er heldigvis også nogle positive ting i gang i EU, og et af dem er miljøet, og det har fået en stærk prioritet og får det forhåbentlig også på topmødet i Helsingfors. Der er et arbej-

de i gang med at integrere miljøet i sektorpolitikkerne, og det synes vi er utrolig vigtigt, og vi tror, at det kan få stor betydning for miljøet. De forskellige ministerråd er nu i gang med at udarbejde planer for integrationen, og længst fremme der har vi landbruget og energien og transporten.

Men der er også andre områder, der er i gang: Indre marked, industri, turisme, fiskeri, og det er flot. Desværre går det ikke lige godt på alle områderne. Specielt landbrugsområdet er efter vores opfattelse ikke tilfredsstillende. Vi lagde derfor stor vægt på, at stats- og regeringscheferne i Helsingfors giver kontante tilbagemeldinger til de enkelte råd, således at vi kan få skabt en udvikling på de steder, hvor der ikke er udvikling nok. Det er nødvendigt, at der sikres operationelle målsætninger og indikatorer og tidsplaner for de enkelte råds planer, således at der kan ske noget.

Vi synes, at miljøintegrationen er en mulighed for at vise, at den overordnede målsætning om bæredygtig udvikling kan omsættes til praktisk politik og ikke blot er beregnet til festlige lejligheder. Jeg er derfor også glad for, at statsministeren sagde, at det var noget af det, statsministeren ville lægge vægt på. Vi håber, at der kommer resultater hjem fra Helsingfors. Det andet emne, som vi også er glade for i SF, er udvidelsen. Det er en udvikling, vi har sat højt i SF, og vi glæder os over, at den er kommet så godt i gang. Vi tror faktisk, at det kan blive det væsentligste bidrag til sikkerhedspolitikken i Europa.

Det er så vigtigt, at vi får skabt en proces, så EU også er klar til at modtage landene, at EU også viser fleksibilitet over for landene, således at man specielt tager hensyn til deres økonomiske kapacitet, og ikke presser dem til indtræden, før de er rede. Samlet kunne vi sige, at den udvikling, der er i gang, synes vi er en ganske god sejr for danske synspunkter; også som sagt det, som vi har stået for i SF.

Omkring regeringskonferencen så er det vigtigt også at vi får gjort EU klar, således at det kan modtage de nye lande. Derfor skal de institutionelle forhold afklares, men det er også muligt, at det kan blive nødvendigt at afklare noget omkring landbrugsstøtten og afklare, hvordan vi kan have et bedre, fleksibelt Europa, således at de mange forskelligheder, som de nye lande er udtryk for, også kan være med her.

Endelig vil jeg sige: Der er mange andre vigtige spørgsmål, som bør sættes højt på dagsor-